

Լոս Անճելըսի Հայ Քոյրերու Վարժարանը Տօնեց Իր Քառորդ Դար Ծառայութիւնը

ԼԻՆՏԱ ԳԱՆՏԻԼԵԱՆ

Հայ ժողովուրդի ազնուափայլ դուստրերը, աւելի քան մէկուկէս դար առաջ, ունեցած են փայլուն հեռանկարը եւ գեղեցիկ տեսլականը կազմակերպելու հայուհին եւ ի սպաս դնելու հայ իգական սեռի բնատուր ձիրքերն ու տաղանդները՝ Աստուծոյ ծառայութեան դաշտին մէջ, եւ անոր ընդմէջէն նուիրուելու Հայ ազգի գաւակներու դաստիարակութեան սուրբ գործին...

Արդարեւ, 1847ին անոնց երազը դարձաւ իրականութիւն եւ հիմնուեցաւ Անարատ Յղութեան Հայ Քոյրերու միաբանութիւնը, Պոլսոյ մէջ, գլխաւորութեամբ մայր Սրբուհի Հաճի Անտոնեանի եւ քաջալերանքովն ու գործնական աջակցութեամբը երջանկայիշատակ Անտոն Հասունեան կաթողիկոս պատրիարքի: Երազը բաւարար չէր. միաբանութեան իրականութիւն դառնալը դարձեալ չէր բաւարարեր հայ կոյսերը... Ուստի նուիրեալներ, միտքով ու հոգիով պատրաստուելէ ետք, նետուեցան

իրենց իսկական առաքելութեան, եղան իրենց ժողովուրդի գաւակներուն հետ, հոն՝ ուր կարիքը զիրենք կը կանչէր. ոչ մէկ արգելք կը կասեցնէր անոնց մտասուեռումը եղող վարժարաններ հիմնելու ծրագիրը: Տարածուեցան Արեւմտահայաստանի բոլոր հայկական գաւառները եւ իրաքանչիւր կոյս դարձաւ մէկ դպրոց, ազնուացնելու հայ աղջկան՝ վաղուան հայ մօր սիրտը, լուսաւորելու համար անոր միտքը եւ դրսեւորելու անոր ընդերքներուն մէջ անդէղուած

բնածին շնորհները:

Ուստի ակնկալելի էր, որ վերջին երեսուն տարիներուն, ԱՄՆի նորահաստատ հայկական գաղութներուն մէջ եւս հիմնուէին վարժարաններ, որոնց երրորդը եւ նորագոյնը քառորդ դար առաջ Կլենտլի Հայ Քոյրերու վարժարանն էր՝ հիմնադրուած մեծ գոհողութիւններու գնով եւ գործի հանդէպ ունեցած հաւատքի զօրութեամբը քոյր Հոփսիմէ Քիֆթելեանին:

Արդար էր, որ Շաբաթ, Մայիս 14ին, աւելի քան 400 հոգի, մեղմ երաժշտութեամբ հիւրընկալուեցաւ «Արպա»՝ սրահին մէջ, հանգամանօրէն տօնակատարելու վարժարանի հիմնադրութեան քսանհինգամեակը, դրուատելու եղած բոլոր իրագործումներն ու նուաճումները եւ երախտիքի խօսք ուղղելու բոլոր նուիրեալներուն, ապա շարունակելու նուիրական երթը:

Ճաշկերոյթ-հանդիսութիւնը կը վայելէր հովանաւորութիւնը Անարատ Յղութեան Հայ Քոյրերու միաբանութեան, բարեբեր ներկայութեամբը

միաբանութեան ընդհանուր մեծաւոր՝ մայր Եւտոքսիա Քէշիշեանի: Իր ներկայութեամբ հանդիսութիւնը կը պատուէր Հիւսիսային Ամերիկայի եւ Գանատայի Հայ կաթողիկէ թեմի առաջնորդ Մանուէլ եպս. Պաթաքեանը, ինչպէս նաեւ յատկապէս այս առթիւ Տիլատելֆիայէն ժամանած հիմնադիր քոյր Հոփսիմէ Քիֆթելեանը: Նաեւ ներկայ էին Կլենտլի Հայ կաթողիկէ ժողովրդապետութեան Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ փոխժողովրդապետ Արմենակ վրդ. Պերտրոսեանը եւ

Մխիթարեան միաբանութեան հայրերէն՝ վարժարանի տնօրէն Դաւիթ Ղազարեանը: Իրենց օրհնաբեր ներկայութիւնը բերած էին վարժարանէս ներս ցարդ ծառայող անձնուրաց քոյրեր՝ տնօրէնուհի քոյր Լուսիա, քոյր Ակիլիինէ Թերզեան, քոյր Գայիանէ Թալալեան եւ քոյր Վարդենի Թերզեանեան, ինչպէս նաեւ յարգարժան բարերարներ, հիւրեր, ուսուչական կազմ, նախկին ուսուցիչներ, ծնողներ, շրջանաւարտներ եւ աշակերտներ:

Շնորհակալութեամբ կ'ուզենք յիշել, որ տօնակատարութեան կազմակերպչական աշխատանքները վստահուած էին նոյն նպատակով յառաջացած յանձնախումբի մը,

որ կը բաղկանար վարժարանիս ուսուցչուհիներէն, անձնակազմէն, ներկայ եւ շրջանաւարտ ծնողներէ՝ գլխաւորութեամբ տնօրէնուհի քոյր Լուսիային, որ մեծ բժախնդրութեամբ եւ հմտութեամբ կազմակերպեց եւ ծրագրեց ճաշկերոյթի բոլոր մանրամասնութիւնները: Սրահը գեղեցկօրէն զարդարուած էր ծաղկեփունջերով. իւրաքանչիւր հրաւիրեալ ստացաւ յատուկ մարգարտեայ խաչ մը՝ նուիրուած «Չքայնա Փըրլ» ընկերութեան սեփականատէր Յարութ

Ճապարեանի կողմէ: Երեկոն ունէր գեղարուեստական յայտագիր՝ մասնակցութեամբ շրջանաւարտ եւ ներկայ աշակերտներու եւ Համագգայինի «Նայիրի» պարի միաւորին՝ ղեկավարութեամբ Գաթրին Հայրապետեանի:

Յայտագիրը սկսաւ յոտնկայս ունկնդրութեամբ Տէրունական աղօթքին, ապա՝ ամերիկեան, հայկական եւ Լոս Անճելըսի Հայ Քոյրերու վարժարանի քայլերգներուն, կատարողութեամբ վարժարանիս երգչախումբին, ղեկավարութեամբ երաժշտութեան ուսուցչուհի Վարդուհի Պաղտասարեանի:

Օրուան հանդիսավարներն էին՝ շրջանաւարտ ծնողք, իրաւաբան Վաչէ Թաշճեան եւ 2002ի շրջանաւարտ ու հոգեբանութեան ուսանողուհի Սեւան Շերիքեան, որոնք օրուան առիթը պատշաճ կերպով ողջունելէ ետք, բարի գալուստ մաղթեցին ներկաներուն եւ յատկապէս՝ վարժարանի 25ամեակի ուրախ առիթով այլազան վայրերէ ժամանած հիւրերուն, եւ փոխանցեցին իրենց սրտի խօսքը՝ գոհունակութիւն յայտնելով ի տես այս կրթական օճախի նուաճումներուն:

Առաջին հերթին բեմ հրաւիրուեցաւ մայր Եւտոքսիա Քէշիշեանը, որ անցնող շրջանին, հինգ տարիներ վարած էր վարժարանի տնօրէնութիւնը: Ան համապարփակ կերպով ներկայացուց միաբանութեան պատմականը՝ սկսեալ Պոլիսէն մինչեւ Հայաստան, վեր առնելով անոր ունեցած առանցքային դերակատարութիւնը հայ ժողովուրդի պատմութեան մէջ, շեշտելով հայ քոյրերու առաքելութեան անհրաժեշտութիւնը:

Իր խօսքի աւարտին, ան մաղթեց, որ քոյրերու ծառայական կեանքի օրինակը խթան հանդիսանայ ամէն հայուհիի, եւ ներշնչէ զիրենք՝ նուիրուելու հայ ազգի զաւակներու դաստիարակութեան աշխատանքին:

Տնօրէնուհի քոյր Լուսիա երախտագիտութեամբ ողջունեց ներկաները, որոնք այս նուիրական պահուն շրջապատած էին վարժարանի մեծ ընտանիքը՝ բաժնեկից դառնալով անոր ուրախութեան, ապա մաղթեց, որ վարժարանը կանգուն մնայ եւ որպէս լուսատու փարոս՝ շարունակէ լուսաւորել հայ պատանիին ու երիտասարդին մատղաշ միտքը: Ան շնորհակալութիւն յայտնեց նիւթապէս եւ բարոյապէս զօրավիզ կանգնող բոլոր հայորդիներուն, որոնք հաւատք ունին հայ վարժարանի հայակերտման սուրբ գործին նկատմամբ, եւ ըսաւ. «Այսօր, ամէն բանէ աւելի կարիքը ունինք այդ ազնիւ հայորդիներու աջակցութեան եւ

համագործակցության, որպեսզի կեանք ու աւիշ տանք այս սուրբ յարկին՝ Հայ Քոյրերու վարժարանին»:

Յայտագիրը շարունակուեցաւ «Նայիրի» պարախումբի «Շալախօ» պարի գեղեցիկ ու խանդավառող ներկայացումով:

Տօնակատարութեան հիւր դասախօսն էր վարժարանիս խորհրդատու մարմինի նախագահուհի, իրաւաբան Նարիս Խալաթեան-Պեթըլ: Ան իր խօսքը սկսաւ որպէս վարժարանի հպարտ ծնողք՝ երկու սիրասուն դուստրերու, որոնք վայելած են հայ քոյրերու անսպառ սէրն ու գուրգուրանքը: Ան աւելցուց, որ քոյրերը, իրենց անձնուրաց աշխատանքով եւ կեանքի օրինակով, բոլորին համար դարձած են քրիստոնէական դաստիարակութեան աղբիւր, ու դրուատեց վարժարանի ծառայութիւնները եւ իրագործումները, որոնք արգասիքն են նուիրեալ անձերու հետեւողական եւ անսակարկ աշխատանքին ու նիւթական զօրակցութեան:

«Այս բոլորին միաւորումով, մենք այսօր դէմ յանդիման կը գտնուինք արծաթեայ յոբելինականի մը, որ մեզ կը ներշնչէ հպարտութիւն, բայց միաժամանակ մեզ կը դնէ ապագայի նոր յանձնառարութիւններու դիմաց», եզրակացուց ան:

Այս խրախուսիչ ելոյթին յաջորդեց 2006ի շրջանաւարտ, համալսարանական ուսանողուհի Փաթիլ Տէրտէրեանի՝ դաշնամուրի վրայ նուագը, ապա բեմ հրաւիրուեցաւ 2000ի շրջանաւարտներէն՝ համալսարանաւարտ Անի Խաչոյեանը, որ իր դպրոցական հին օրերը վերականգնող պատումներով սրահէն ներս գտնուող նախկին ուսուցիչներու եւ աշակերտներու հոգիներուն մէջ յուզիչ զգացումներ, երբեմն ալ արցունք եւ յաճախ ժպիտ ու խնդուք յառաջացուց:

Պարախումբին կողմէ հաճելի ներկայացումէ մը ետք, վարժարանիս յարգելի ծնողներէն Փաթիլ Աբոշեան-Գասպարեան ներկայացուց այս առիթով ստացուած վկայագիրներն ու շնորհաւորագիրները՝ հետեւեալներէն. ծերակուտական Տայեն Ֆայնսթայն, քոնկրետական Էտըմ Շիֆ, Քալիֆօրնիոյ Օերակոյտի անդամներ Ռոնալտ Քալտերոն եւ Քելըն տը Լէոն, Քալիֆօրնիոյ խորհրդարանի անդամներ Մայք Ֆիուրը եւ Մայք Կաթօ, Լոս Անճելըս գաւառի վերահսկիչ Մայքըլ Անթոնովիչ, Քալիֆօրնիոյ փոխնահանգապետ Կելըն Նիւսըմ, Էնսինոյի թաղային խորհուրդի անդամ Կրեկորի Մարթայեան եւ Քրեսենթա հովիտի քաղաքային խորհուրդը:

Յիշենք, որ այս առիթով խօսք առին հանդիսության ներկայ գտնուող պաշտօնական գրասենեակներու ներկայացուցիչներ, որոնցմէ Կրիկորի Մարթայեան, խանդավառուած հայ քոյրերուն կատարած աշխատանքէն՝ յայտարարեց ուսումնական «Մարթայեան հիմնադրամ»ին ստեղծումը:

Տեղի ունեցաւ մոմավառութիւն, որուն համար բեմ հրաւիրուեցան մայր Եւտոքսիա Քէշիշեան, առաջնորդ Պաթաքեան, ներկայ բոլոր քոյրերը, նուիրատու ծնողներ, երկար տարիներու անխոնջ ծառայած նախկին եւ ներկայ ուսուցչուհիներ, անձնակազմի անդամներ, շրջանաւարտներ, վարժարանիս ծնողական մարմիններու ատենապետուհիներ եւ աշակերտական խորհուրդի նախագահը, որոնք յատուկ

արարողութեամբ մը վառելէ ետք 25 ամեակի մոմերը՝ հատեցին տարեդարձի կարկանդակը, ուրախութիւնը հասցնելով գագաթնակէտին:

Օրհնութեան խօսք արտասանեց առաջնորդ Պաթաքեան: Ան նախ կատարեց օրհնութիւնը ներկաներուն տրամադրելի գեղեցիկ մարգարտեայ խաչերուն, ապա մեծ դրուատիքով խօսեցաւ միաբանութեան անձնուէր քոյրերուն մասին՝ զանոնք անուանելով «Կրկնակի մայրեր», որոնք իրենց կէանքը նուիրած են ազգային ազնուագոյն ծառայութեան՝ նախ հայ աղջնակներու դաստիարակութեան նուիրական գործին՝

պատրաստելով ապագայ մայրերը, ապա այդ դաստիարակութեան ծիրէն ներս ներգրաւելով նաեւ տղաքը՝ որպէս ապագայ հայրեր: Ան մաղթեց վարժարանին եւ զայն կանգուն պահող բոլոր նուիրեալներուն յաջողութիւն եւ յառաջդիմութիւն:

Շնորհակալութեամբ կ' ուզենք նշել, որ յայտագիրի ընթացքին ցուցադրուեցաւ վարժարանիս 25ամեայ կէանքն ու գործունէութիւնը ներկայացնող տեսաերիզ մը, որ պատրաստուած էր շրջանաւարտ ծնողք Սանտրա Խաչատուրեանի կողմէ, իսկ ձայնային եւ երաժշտական պատասխանատուութիւնը սիրայօժար ստանձնած էր 2003ի շրջանաւարտ Շահան Գազանճեանը:

Հանդիսութեան պաշտօնական յայտագիրը աւարտելէ ետք, երեկոն շարունակուեցաւ մինչեւ ուշ գիշեր՝ բեմահարթակ բերելով բոլոր ներկաները, մասնաւորաբար ուսանողութիւնը, որոնք այդ երեկոյի զարդերն էին ու մեր բոլորիս ապագայ յոյսը:

Հայ քոյրերու վարժարանի արծաթեայ յոբելինական հանդիսութիւնը կը նշանակէ միա՛յն շրջանի մը աւարտը...

Հայ Քոյրերու վարժարանի քսանհինգամեակը տօնակատարել կը նշանակէ՝ նոր սկիզբ, նոր յանձնառարութիւններ, նոր մարտահրաւերներ...

Շնորհաւոր քսանհինգամեայ Հայ Քոյրերու վարժարանի ընտանիք...

Բարի երթ եւ կանաչ ճանապարհ դէպի նոր «Արշալոյսներ»...

